ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

ואיסור כולל אתניין ואליבא דר"ש. אכל לר' יוסי מחייב תרתי באיסור כולל דלא מצי למימר דאליבא דרבי יוסי נמי אתנייה לפטורא דמ"כ לא הוה טעי בר קפרא לערב מליקה בהדייהו דבבת אחת פטיטא ליה לבר קפרא דלר' יוסי מחייב פטיטא ליה בסמוך דלר' יוסי מחייב תרתי באיסור כולל שעל כרחו ג"ל דאליבא דר"ש אתנייה ולא אליבא דר' יוסי ופליג רבי יוחנן מרבי חייא וכו' קפרא: (ג) **אמר** ר' יוסי הכנרה ללאו יצאה · פירש"י דאם לאו מי לא מני גרידי וסרי זר שאכל מליקה דליכא אלא ללאו דנבלה וי"ל דאע"ג דאיסור מוסיף לר' יוסי חייל איסור קל על איסור חמור כדפריך רב פפי (מנחות דף ס"ט) ולידון כמי באיסור אחד הוא דהא מודה רבי יוסי כו' אע"ג דאיסור אחד אינו חל על מאיסור חמורו ובפרק אמרו לו (כריתות יד: ושם) גבי הא דאמר ר' יוסי אם (ד) זקן נשאה כו' משמע דמודה ר' יוסי דאיסור כרת חייל על חייבי מיתות ב"ד משום איסור מוסיף מ"מ באיסור כולל סגיאה ליה לגמרא דלא חייל קל על חמור כדאמר בסוף גיד הנשה (חולין קמ: ושם) מאן דאי מצא דאיסור כולל באיסור חמור אינו ליה כו' ולכאי פריך והאמר רבי יוסי הכנרה ללאו יצאה ואם כן איכי חייל אלא דאיסור זרוע הקשה ר"ר יעקב דאורלינ"ש דאמאי לא מוקי לה בהלכתא אליבא דעבודה הוא ובעיא כהונה ולאין בה מיתה אלא ללאו גרידא לפי שאין עבודה תמה כדאמר בפ"ב דיומא (דף כה:) דהשתא לא הוי קל על חמור דאכרייהו ללאו ניכרא ואל"ל דמ"מ איסור שבת קיל לפי שהוא כרת במקדש אבל אי הוה מיתה בהכנרה הוה חייב כן איסור חמור אע"ג דהוא במקדש ואיסור מומאה נמי אע"ג דהוא חל על איסור בעל מום משום (ה) טומאה שאינה במיתה ובעל מום שאינה באזהרה לרבנן דרבי בסוף אלו הן הנשרפין (סנהדרין פג:) אע"ג דכולה שמעתין בר קפרא ורבי חייא אליבא דרבי פליגי מודה רבי דלר' יוסי בעל מום שאינה באזהרה כרבנן דידיה ואם תאמר דאמר בחולין (דף קג:) התורה אמרה יבא איסור נבלה ויטול על איסור חלב והייגו קל על חמור באיסור כולל ואל"ל דאבל קל דאמר מכלל אבל אינה כדאמר בס"פ גיד הנשה (שם דף קפ:) ואע"ג דנבלה נמי אתר במליקה שאני דקדשים משלמן נבוה קזבו כדאמר בהעור והרועה (שם דף קכ:) ועוד דיש חומרא בנבלה שכן מטמאה ואע"ג דיש חומרא בחלב דליכא בנבלה אין לחוש בכך כדאמרינן בפרק גיד הנשה (שם דף קפ:) מלא חזיה דטומאה הגוף חמירא שכן כרת חמירא דליה לה טהרה במקום אל"ה דאמר לקמן מאן דאי מצא דאיסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחות ומשמע דאיסור אחות אשה חייל באיסור כולל דאיסור אשת איש דחמיר מיניה וא"ל דאיסור אשת איש קיל דיש לה היתר בחיי איסרה דהשבינן ליה קולא בהכא על יבמתו (לקמן דף נד:) ואע"ג דבפ' גיד הנשה (חולין דף קג: ושם) איכא מאן דאמר דאיסור אשת איש קיל דיש לה היתר בחיי איסרה דהשבינן ליה קולא בהכא על יבמתו (לקמן דף נד:) ואע"ג דבפ' גיד הנשה (חולין דף קג: ושם) איכא מאן דאמר דאיסור טריפה חל על איסור אכר מן החי אע"ג דמחייר מיניה דהשבינן מסאה בשר גידים ועצמות אע"ג דליה כיזא וטהרא בבני נח וחייל עלייהו איסור טריפה דקיל אפי' בלא כולל ואור"י דיש חומרא בטריפה דכשנטרפה שוב אין לה היתר אפי' נשחטה אבל איסור אכר מן החי אפילו נשחטה ומפקע ליה: **מידי** תמאות קמני אי לאו קמני איסורי אחרים אבל אינהו אינון דלא חייל איסור קל על חמור: **לקוברו** בין רשעים כו' · ומ"מ פריך שפיר לעיל לבר קפרא דמשייר מליקה מטהא ולא לאו כיון דלא חייל איסור קל על חמור: מכלל דמודה בה ר"ש דאין לומר דשיירא לרבי יוסי משום דנהנה מיתה מרתי ולא חשיב אלא אחד הנהו דמעלה עליו כאילו עשה אחים ולקברו בין רשעים גמורים דהא חשיב בעל מוס שאינה אע"ג דחייב לגמרי אחים כיון דקסבר *) רבי חייל דרבי יוסי אינו ליה איסור כולל:

*) גי' רש"ל בר קפרא

אם אינו מחייב כולל אתניין ואליבא דר"ש. אכל לר' יוסי מחייב תרתי באיסור כולל דלא מצי למימר דאליבא דרבי יוסי נמי אתנייה לפטורא דמ"כ לא הוה טעי בר קפרא לערב מליקה בהדייהו דבבת אחת פטיטא ליה לבר קפרא דלר' יוסי מחייב פטיטא ליה בסמוך דלר' יוסי מחייב תרתי באיסור כולל שעל כרחו ג"ל דאליבא דר"ש אתנייה ולא אליבא דר' יוסי ופליג רבי יוחנן מרבי חייא וכו' קפרא: (ג) **אמר** ר' יוסי הכנרה ללאו יצאה · פירש"י דאם לאו מי לא מני גרידי וסרי זר שאכל מליקה דליכא אלא ללאו דנבלה וי"ל דאע"ג דאיסור מוסיף לר' יוסי חייל איסור קל על איסור חמור כדפריך רב פפי (מנחות דף ס"ט) ולידון כמי באיסור אחד הוא דהא מודה רבי יוסי כו' אע"ג דאיסור אחד אינו חל על מאיסור חמורו ובפרק אמרו לו (כריתות יד: ושם) גבי הא דאמר ר' יוסי אם (ד) זקן נשאה כו' משמע דמודה ר' יוסי דאיסור כרת חייל על חייבי מיתות ב"ד משום איסור מוסיף מ"מ באיסור כולל סגיאה ליה לגמרא דלא חייל קל על חמור כדאמר בסוף גיד הנשה (חולין קמ: ושם) מאן דאי מצא דאיסור כולל באיסור חמור אינו ליה כו' ולכאי פריך והאמר רבי יוסי הכנרה ללאו יצאה ואם כן איכי חייל אלא דאיסור זרוע הקשה ר"ר יעקב דאורלינ"ש דאמאי לא מוקי לה בהלכתא אליבא דעבודה הוא ובעיא כהונה ולאין בה מיתה אלא ללאו גרידא לפי שאין עבודה תמה כדאמר בפ"ב דיומא (דף כה:) דהשתא לא הוי קל על חמור דאכרייהו ללאו ניכרא ואל"ל דמ"מ איסור שבת קיל לפי שהוא כרת במקדש אבל אי הוה מיתה בהכנרה הוה חייב כן איסור חמור אע"ג דהוא במקדש ואיסור טומאה נמי אע"ג דהוא חל על איסור בעל מום משום (ה) טומאה שאינה במיתה ובעל מום שאינה באזהרה לרבנן דרבי בסוף אלו הן הנשרפין (סנהדרין פג:) אע"ג דכולה שמעתין בר קפרא ורבי חייא אליבא דרבי פליגי מודה רבי דלר' יוסי בעל מום שאינה באזהרה כרבנן דידיה ואם תאמר דאמר בחולין (דף קג:) התורה אמרה יבא איסור נבלה ויטול על איסור חלב והייגו קל על חמור באיסור כולל ואל"ל דאבל קל דאמר מכלל אבל אינה כדאמר בס"פ גיד הנשה (שם דף קפ:) ואע"ג דנבלה נמי אתר במליקה שאני דקדשים משלמן נבוה קזבו כדאמר בהעור והרועה (שם דף קכ:) ועוד דיש חומרא בנבלה שכן מטמאה ואע"ג דיש חומרא בחלב דליכא בנבלה אין לחוש בכך כדאמרינן בפרק גיד הנשה (שם דף קפ:) מלא חזיה דטומאה הגוף חמירא שכן כרת חמירא דליה לה טהרה במקום אל"ה דאמר לקמן מאן דאי מצא דאיסור כולל ואיסור מוסיף ואיסור בת אחות ומשמע דאיסור אחות אשה חייל באיסור כולל דאיסור אשת איש דחמיר מיניה וא"ל דאיסור אשת איש קיל דיש לה היתר בחיי איסרה דהשבינן ליה קולא בהכא על יבמתו (לקמן דף נד:) ואע"ג דבפ' גיד הנשה (חולין דף קג: ושם) איכא מאן דאמר דאיסור טריפה חל על איסור אכר מן החי אע"ג דמחייר מיניה דהשבינן מסאה בשר גידים ועצמות אע"ג דליה כיזא וטהרא בבני נח וחייל עלייהו איסור טריפה דקיל אפי' בלא כולל ואור"י דיש חומרא בטריפה דכשנטרפה שוב אין לה היתר אפי' נשחטה אבל איסור אכר מן החי אפילו נשחטה ומפקע ליה: **מידי** תמאות קמני אי לאו קמני איסורי אחרים אבל אינהו אינון דלא חייל איסור קל על חמור: **לקוברו** בין רשעים כו' · ומ"מ פריך שפיר לעיל לבר קפרא דמשייר מליקה מטהא ולא לאו כיון דלא חייל איסור קל על חמור: מכלל דמודה בה ר"ש דאין לומר דשיירא לרבי יוסי משום דנהנה מיתה מרתי ולא חשיב אלא אחד הנהו דמעלה עליו כאילו עשה אחים ולקברו בין רשעים גמורים דהא חשיב בעל מוס שאינה אע"ג דחייב לגמרי אחים כיון דקסבר *) רבי חייל דרבי יוסי אינו ליה איסור כולל:

*) גי' רש"ל בר קפרא

ואיסור